

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ І ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ
ІМЕНІ ІВАНА ЗЯЗЮНА**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Інституту педагогічної освіти
і освіти дорослих імені Івана Зязюна
НАПН України

 Л.Б.Лук'янова
«30» серпня 2021 р.

Розглянуто та затверджено
на засіданні Вченої ради Інституту
педагогічної освіти і освіти дорослих
імені Івана Зязюна НАПН України
протокол №8 від 30.08.2021 р.
Секретар Вченої ради

 О.В. Тринус

Положення про розроблення, оновлення і моніторинг якості навчально-методичного супроводу освітніх компонентів освітньо-наукових програм в Інституті педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України

Київ 2021

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення розроблено відповідно до Закону України «Про освіту» (2017), Закону України «Про вищу освіту» (2014), Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (2015) та інших законодавчо-нормативних документів, що врегульовують процес забезпечення якості освіти в Інституті педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України.

1.2. Положення визначає порядок розроблення, затвердження, моніторингу та перегляду освітньо-наукових програм, освітніх компонентів кожної програми, навчально-методичного супроводу до кожного освітнього компонента.

1.3. Планування освітньої діяльності (розробка, затвердження, моніторинг і періодичний перегляд освітніх програм) здійснюється відповідно до цього Положення, а також з ініціативи здобувачів освіти, викладачів, проектної групи, випускового відділу, Ради молодих учених, предметних (циклових) комісій.

1.4. Освітньо-наукова програма здобуття вищої освіти на третьому рівні має відповідати чинним документам. За відсутності затвердженого стандарту вищої освіти на цьому рівні компетентності і предметні результати визначаються з урахуванням основних компетентностей, визначених на відповідному рівні Національної рамки кваліфікацій.

1.5. Освітньо-наукова програма має орієнтуватися на мету, місію, базові цінності, викладені у Стратегії розвитку Інституту на певний період.

1.6. Освітньо-наукова програма для кожної спеціальності розробляється проектною групою, яку очолює гарант програми з числа провідних науково-педагогічних кадрів даної спеціальності. До складу проектної групи входять провідні фахівці з даної спеціальності, представники ради молодих учених. Освітньо-наукова програма затверджується рішенням Вченої ради Інституту і вводиться в дію наказом директора.

1.7. На підставі освітньо-наукової програми проектна група і відповідний випусковий відділ розробляє навчальний план для певної спеціальності. Навчальний план є нормативним документом, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітнього процесу. Навчальний план затверджується рішенням Вченої ради Інституту і вводиться в дію наказом директора Інституту.

1.8. Навчальні плани складаються окремо випусковими відділами для кожної спеціальності та за кожною формою навчання.

1.9. Перегляд освітніх програм відбувається за результатами їхнього моніторингу. Критерії, за якими відбувається перегляд освітніх програм, формуються у результаті зворотного зв'язку з науково-педагогічними працівниками, аспірантами, випускниками, роботодавцями, іншими

стейхолдерами, а також з урахуванням регіонального і всеукраїнського контексту.

1.10. Якість викладання кожної дисципліни відповідно до навчального плану підготовки майбутніх докторів філософії спрямована на досягнення загальних і фахових компетентностей, предметних результатів шляхом відповідного структурування змісту дисциплін з урахуванням сучасних тенденцій розвитку освіти дорослих, педагогічної освіти, психології праці, а також шляхом використання традиційних форм (навчальні заняття (аудиторні та онлайн – за потребою); самостійна робота; лекція, практичне, семінарське заняття, індивідуальні консультації) та використання інноваційних форм і методів навчання, спрямованих на навчання через дослідження на основі врахування індивідуальних потреб здобувачів: методи самостійного відбору, поетапного аналізу, вебінари, тренінги, систематизації інформації, створення інноваційних освітніх моделей інтеграційні технології (методи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь – конструювання, моделювання, проектування); інформаційно-комп'ютерні технології (методи комп'ютерного навчання, тестування, обробки експериментальних даних, контролю тощо); діалогово-комунікаційні технології (методи освітнього діалогу, дискусії, ділової гри, тренінгу, вирішення проблемних завдань); інноваційні технології (виконання індивідуальних творчих завдань, написання індивідуальних наукових проєктів, психологічних есе, презентація результатів наукових досліджень, написання текстів різних наукових жанрів, лекція-дослідження, бінарна лекція, дискусія, «мозковий штурм», симуляція, тощо).

1.11. Структурування змісту дисциплін, добір відповідних форм і методів її ефективного вивчення здійснює викладач, який розробляє навчально-методичний супровід, навчальну програму та силабус дисципліни.

II. ПОРЯДОК РОЗРОБЛЕННЯ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ, МОНІТОРИНГУ ТА ПЕРЕГЛЯДУ ОСВІТНЬО-НАУКОВИХ ПРОГРАМ

2.1. Загальні вимоги до освітньо-наукових програм.

2.1.1. Освітньо-наукові програми є нормативними документами Інституту.

Освітня програма — це система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти, що визначає:

вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою;

перелік освітніх компонентів і логічну послідовність їх вивчення;

кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми;

ресурсне забезпечення;

очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти та засоби, методи, критерії їх оцінювання.

2.1.2. Освітня програма повинна забезпечувати реалізацію цілей вищої освіти, визначених Рекомендаціями Комітету Ради Європи щодо державної відповідальності за вищу освіту та науково-дослідну діяльність, а саме, підготовку здобувачів вищої освіти як активних громадян демократичного суспільства; підготовку до працевлаштування та майбутньої кар'єри; підтримку особистісного розвитку; побудови широкої і розвиненої бази знань та стимулювання досліджень; навчального прогресу здобувачів вищої освіти.

2.1.3. Освітні програми розробляються відповідно до визначених програмних цілей, співзвучних стратегії Інституту, на підставі стандартів вищої освіти в межах кожної спеціальності (за їх наявності), Національної рамки кваліфікацій і повинні чітко визначати очікувані програмні результати навчання.

2.1.4. Здобуття компетентностей та результатів навчання особами, які навчаються, відбувається за результатами поступового опанування ними усіх елементів освітньої програми (навчальних дисциплін, практик). Очікувані результати навчання з окремих елементів освітньої програми (навчальних дисциплін, практик) є основою для набуття здобувачами вищої освіти компетентностей та очікуваних результатів навчання за освітньою програмою в цілому.

2.1.5. Освітньо-наукова програма підготовки доктора філософії відповідає третьому (освітньо-науковому) рівню вищої освіти та восьмому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій. Програма містить в собі освітню та науково-дослідницьку складові. Освітня складова програми передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у сфері професійної, інноваційної та/або дослідницької діяльності, оволодіння загальною методологією наукової та науково-педагогічної діяльності. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 30-60 кредитів ЄКТС.

Науково-дослідницька складова програми підготовки доктора філософії фокусується на здобутті особою компетентностей, необхідних для проведення власного дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

2.2. Розроблення та затвердження освітніх програм.

2.2.1. Розроблення освітніх програм здійснюється на підставі Стандартів вищої освіти (далі СВО), затверджених та введених в дію наказами МОН України або спираючись на проекти СВО.

2.2.2. Розроблення освітніх програм здійснюється робочими групами, склад яких формується директором Інституту.

До складу робочих груп входять провідні викладачі та науковці відповідного профілю, здобувачі вищої освіти, а також зовнішні експерти, представники роботодавців та інших зацікавлених організацій (за згодою).

2.2.3. Керівником робочої групи призначається науково-педагогічний або науковий працівник, який має науковий ступінь та/або вчене звання за

відповідною або спорідненою до освітньої програми спеціальністю, стаж науково-педагогічної та/або наукової роботи. Як правило, керівник робочої групи призначається гарантом освітньої програми.

Для розроблення освітніх програм третього рівня вищої освіти до складу робочих груп обов'язково включаються провідні науковці відповідного профілю.

2.2.4. Проекти освітніх програм оприлюднюються на офіційному сайті Інституту для публічного ознайомлення, обговорення та отримання пропозицій і зауважень від зацікавлених сторін. Не раніше ніж за місяць після оприлюднення, проекти освітніх програм доопрацьовуються робочими групами з урахуванням отриманих зауважень і пропозицій, розглядаються випусковими відділами та подаються на розгляд Вченої ради Інституту. Після ухвалення вченою радою освітня програма вводиться в дію наказом директора Інституту.

Затверджені освітні програми є обов'язковими для виконання усіма структурними підрозділами Університету.

2.3. Моніторинг та перегляд освітніх програм.

2.3.1. З метою забезпечення якості освітніх програм, їх актуальності та відповідності визначеним цілям, потребам здобувачів вищої освіти та суспільства в Інституті здійснюється моніторинг та за необхідності, періодичний перегляд освітніх програм.

Процес моніторингу освітніх програм передбачає аналіз та оцінювання таких факторів:

змісту та актуальності програми;

змін потреб суспільства;

навчального навантаження, навчальних досягнень та успішності здобувачів вищої освіти;

очікувань, потреб та задоволеності здобувачів вищої освіти щодо програми;

відповідності навчального середовища і служб підтримки здобувачів вищої освіти цілям освітніх програм;

очікувань та задоволеності роботодавців рівнем підготовки випускників.

2.3.2. Організація моніторингу є компетенцією завідувачів випускових відділів та гарантів освітніх програм.

2.3.3. Моніторинг освітньої програми та її компонентів здійснюється шляхом періодичного опитування (у тому числі анонімного) здобувачів вищої освіти, викладачів, роботодавців та інших зацікавлених сторін, аналізу результатів опитування із формування висновків і пропозицій щодо необхідності внесення змін або перегляду освітньої програми. Моніторинг освітньої програми проводиться не рідше одного разу на рік.

2.3.4. Завідувачі випускових відділів спільно з гарантами освітніх програм, Радою молодих учених забезпечують проведення опитування. Аналіз результатів опитування, підведення підсумків та формування

пропозицій здійснюють групи забезпечення за відповідними освітніми програмами. До моніторингу освітніх програм обов'язково залучаються завідувач аспірантури та докторантури і провідні науковці відповідного профілю.

2.3.5. Висновки за результатами моніторингу освітніх програм, зауваження та пропозиції щодо внесення змін або їх перегляду розглядаються та ухвалюються групами забезпечення.

Ухвалені висновки робочих груп розглядаються випусковим відділом та виносяться на розгляд вченої ради Інституту, яка приймає рішення щодо необхідності внесення змін або перегляду освітньої програми.

2.3.6. На сайті Інституту оприлюднюються профілі освітніх програм разом з переліком освітніх компонентів.

РОЗДІЛ III

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

3.1. Основним документом навчально-методичного забезпечення дисципліни, передбаченим освітнім законодавством, є робоча програма навчальної дисципліни, вимоги до змісту якої встановлені п. 38 Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності (програма навчальної дисципліни, заплановані результати навчання, порядок оцінювання результатів навчання, рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернеті). Програма навчальної дисципліни, передбачена п. 12 ч. 3 ст. 34 та ч. 7 ст. 35 Закону України «Про вищу освіту», є одним із складників робочої програми.

3.2. Інші документи і форми навчально-методичного забезпечення дисципліни можуть визначати викладач та кафедра (група забезпечення освітньої програми), виходячи із необхідності максимально повного надання здобувачам освіти всієї інформації та матеріалів, необхідних для успішного вивчення дисципліни. Зокрема, це можуть бути підручники та навчальні посібники, а також авторські матеріали, розроблені викладачем:

- конспекти лекцій;
- методичні вказівки та рекомендації;
- індивідуальні завдання;
- збірники завдань;
- приклади розв'язування типових задач чи виконання типових завдань;
- комп'ютерні презентації;
- ілюстративні матеріали;
- каталоги ресурсів тощо.

3.3. З метою забезпечення доступності і прозорості вивчення певного освітнього компоненту викладачі мають розробляти силабуси дисциплін, у яких представлено профіль дисципліни, тематику занять, завдання для самостійної роботи, розподіл балів за видами діяльності, ресурси, шкала оцінювання. Силабуси дисциплін розміщуються на сайті Інституту у профілі спеціальності. Силабуси і робочі програми освітніх компонентів оновлюються щороку до 1 вересня.

3.4. Викладач може надавати здобувачам освіти посилання на доступну для них наукову, навчальну та методичну літературу, а також на електронні ресурси та інші джерела інформації, у тому числі іноземні та міжнародні, які мають дозвіл власника авторських прав на вільне використання в освітньому процесі.

3.5. Майбутні доктори філософії мають можливість користуватися фондами бібліотеки Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна, Державної науково-педагогічної бібліотеки імені В. Сухомлинського НАПН України, фонди яких вміщують монографії, періодичні видання, навчально-методичну літературу, дисертації тощо. Обсяг фондів є достатнім для організації самостійної та індивідуальної роботи аспірантів.

3.6. Здобувачі мають можливість користуватися фондами Електронної бібліотеки НАПН України (<https://lib.iitta.gov.ua>), електронної бібліотеки Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (<http://ipood.com.ua/e-library>), до фондів яких входять наукові та науково-методичні праці викладачів, науковців відповідно до тематики наукових досліджень.

3.7. Як джерела інформації рекомендується здобувачам освіти доступні для них:

- друковані наукові, навчально-методичні, науково-популярні та інші видання;
- електронні видання;
- відкриті державні реєстри;
- оприлюднені документи та офіційні сайти органів статистики, інших установ та організацій;
- відкриті бази даних;
- аудіо та відеозаписи;
- інші матеріали та джерела інформації.

3.8. Збереження та доступність. Робоча програма та інше навчально-методичне забезпечення навчальної дисципліни зберігаються у випусовому відділі, що забезпечує викладання дисципліни та на електронних ресурсах.

3.9. Здобувачам вищої освіти має бути забезпечений вільний та зручний постійний доступ до робочої програми та іншого навчально-методичного забезпечення навчальної дисципліни (з урахуванням вимог законодавства щодо інформації з обмеженим доступом).

3.10. Рекомендовані для вивчення дисципліни література та інші джерела інформації мають бути доступні здобувачам освіти на безоплатній основі, зокрема:

- у бібліотеці Інституту;
- на електронних ресурсах Інституту;
- у визначених в робочій програмі відкритих державних реєстрах, інформаційних системах, базах даних тощо;
- на зазначених у робочій програмі зовнішніх електронних ресурсах, що надають вільний доступ до інформації.

3.11. Авторське право. Робочі програми навчальних дисциплін не є об'єктами авторського права та інтелектуальної власності, що впливає із ст. 8 Закону України про авторське право та суміжні права.

Інші складники навчально-методичного забезпечення навчальної дисципліни можуть бути об'єктами авторського права, якщо вони є творами у галузі науки, літератури та/або мистецтва, зазначеними у ст. 8 Закону України про авторське право та суміжні права або у Конвенції про заснування Всесвітньої організації інтелектуальної власності.

3.12. Робоча програма навчальної дисципліни – внутрішній нормативний документ Інституту, що укладається профільним випусковим відділом.

Основним призначенням робочої програми навчальної дисципліни є:

- ознайомлення здобувачів вищої освіти та інших учасників освітнього процесу зі змістом освіти, критеріями та засобами оцінювання результатів навчання тощо.
- встановлення відповідності змісту освіти освітній програмі та стандартам вищої освіти під час акредитації;
- встановлення відповідності при зарахуванні результатів навчання, отриманих в інших закладах освіти (академічна мобільність), за іншими освітніми програмами, у попередні роки (при поновленні на навчання), а також у неформальній та інформальній освіті.

Робоча програма навчальної дисципліни визначає навчально-методичні засади діяльності випускового відділу: на їх основі розробляються навчальні підручники, посібники, та інші матеріали методичного характеру, що забезпечують успішне опанування програмного матеріалу.

Робоча програма навчальної дисципліни розробляється та корегується на основі освітньої програми, стандартів вищої освіти і поновлюється у випадку:

- змін у освітній програмі;
- змін у стандартах освіти;
- впровадження нової навчальної технології;
- змін у нормативно-правових актах, що регламентують організацію освітнього процесу.

3.13. Робоча навчальна програма дисципліни розробляється для кожної дисципліни освітньої програми. Для різних форм навчання (денна, заочна)

розробляють робочі програми навчальних дисциплін з визначенням оптимальної кількості аудиторних занять, самостійної та індивідуальної роботи, форм контролю тощо.

3.14. Робоча програма навчальної дисципліни складається провідними науково-педагогічними працівниками на весь період вивчення навчальної дисципліни, розглядається на засіданні випускового відділу, затверджується директором Інституту, погоджується гарантом освітньої програми, за якою вона реалізується.

Зміни до навчальної програми можуть вноситись тільки на підставі рішення кафедри, за погодженням директора інституту та гаранта освітньої програми за якою вона реалізується.

Робоча програма навчальної дисципліни дійсна на термін дії освітньої програми і щорічно корегується з врахуванням останніх досягнень науки і техніки відповідної галузі знань та змін у робочому навчальному плані.

3.15. Структура робочої програми навчальної дисципліни.

У структурі робочої програми навчальної дисципліни передбачається наявність наступних складників:

Титульна сторінка.

Опис навчальної дисципліни.

Програма навчальної дисципліни.

Структура навчальної дисципліни (тематичний план).

Організація самостійної роботи студентів

Критерії та система оцінювання результатів навчання.

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна (за потребою)

Рекомендовані джерела інформації.

3.16. Створення силабусу навчальної дисципліни є складовою системи внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти в Інституті.

3.17. Силабус навчальної дисципліни дає змогу забезпечити інформаційні умови для формування цілісного уявлення про якість освітньої діяльності в університеті та здійснюється на принципах прозорості, об'єктивності, академічної доброчесності, добровільності.

3.18. Силабус навчальної дисципліни – це документ, який готується для здобувачів вищої освіти з метою пояснення змісту дисципліни, результатів навчання, вимог щодо набуття відповідних компетентностей.

3.19. Силабус включає наступні обов'язкові елементи: титульний лист, анотація дисципліни, пререквізити вивчення дисципліни, опис навчальної дисципліни, мету вивчення дисципліни, завдання вивчення дисципліни, тематичний план та критерії оцінювання результатів навчання, критерії виставлення балів, літературу для вивчення дисципліни, вимоги викладача, питання до заліку чи екзамену.

РОЗДІЛ 4

СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

4.1. Внутрішній контроль якості освітнього процесу та підготовки фахівців в Інституті здійснюється з метою виявлення його відповідності встановленим завданням і нормам та постійного вдосконалення.

Контроль якості спрямований на:

- підвищення вагомості самоконтролю на всіх рівнях;
- врахування вимог та очікувань основних користувачів освітніх послуг Університету – здобувачів вищої освіти, роботодавців та держави;
- своєчасне виявлення недоліків в організації освітнього процесу та причин їх виникнення.

4.2. Складовими системи забезпечення якості є внутрішнє та зовнішнє забезпечення якості освіти:

- *внутрішня система* передбачає процедури забезпечення якості освіти; механізми забезпечення академічної доброчесності; оприлюднені критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчання здобувачів освіти; оприлюднені критерії відбору викладачів педагогічних та науково-педагогічних працівників; забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу; забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління закладом освіти; інші процедури та заходи, що визначаються спеціальними документами наукової установи; забезпечення відповідності досягнення загальних і фахових компетентностей, предметних результатів шляхом структурування змісту дисциплін та добору ефективних форм і методів;

- *зовнішня система* включає інструменти, процедури та заходи забезпечення і підвищення якості освіти зовнішнього спрямування: моніторинг якості освіти всіма зацікавленими особами: роботодавцями, громадськими організаціями, академічною спільнотою, випускниками тощо; забезпечення конкурсного відбору викладачів; участь здобувачів освіти і викладачів у міжнародній проектній діяльності; сприяння академічній мобільності; професійний розвиток науково-педагогічних працівників і здобувачів шляхом залучення до неформальної освіти, закордонного стажування тощо.

4.3. Загалом система забезпечення якості освіти в Інституті передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- регулярне планування освітньої діяльності, моніторинг і періодичний перегляд освітніх програм усіма стейкхолдерами;
- посилення кадрового потенціалу наукової установи;
- забезпечення розвитку індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів освіти на третьому освітньому рівні;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти;

- розвиток інформаційних систем з метою підвищення ефективності управління освітнім процесом;
- забезпечення публічності інформації про діяльність наукової установи та її підрозділів;
- створення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників і здобувачів;
- сприяння у забезпеченні академічної мобільності здобувачів освіти і викладачів шляхом інтернаціоналізації, міжнародної наукової комунікації.

4.4. Виконання процедур/заходів із забезпечення якості освіти передбачає розподіл між учасниками освітнього процесу, посадовими особами і структурними підрозділами певних функцій, що розподіляються на рівні. В Інституті виділяються наступні рівні функціонування системи забезпечення якості освіти, між якими розподіляються повноваження і обов'язки із виконання окремих функцій відповідних процедур і завдань.

- Перший рівень – здобувачі освіти, їх ініціативні групи, наукові керівники, Рада молодих учених, її представники, до пріоритетних прав яких належить ініціювання та моніторинг питань, пов'язаних із інформаційним супроводом здобувачів освіти, їх академічною, освітньою, консультативною підтримкою.

- Другий рівень – гаранті програм, проектні групи програм, що здійснюють координуючу роль у реагуванні на підвищення якості освітньо-наукових програм, що реалізуються в Інституті, а також роботодавці, які виявляють ініціативу у підвищенні якості освітньої і наукової складової кожної з програм підготовки майбутніх докторів філософії.

- Третій рівень – викладачі випускових відділів, співробітники наукових відділів, які забезпечують освітні компоненти, та ініціативні групи здобувачів освіти за програмою, інші стейкхолдери, які беруть участь у формальному і неформальному навчанні здобувачів. Це рівень ініціювання, формування і безпосередньої реалізації освітніх програм, їх поточного моніторингу; це рівень, на якому безпосередньо формується якість освіти;

- Четвертий рівень – структурні підрозділи, які здійснюють організаційну освітню діяльність (відділ аспірантури і докторантури), психологічну підтримку (Психологічний консультативно-тренінговий центр), нормативне врегулювання якості освітнього процесу (випускові відділи, предметні (циклові) комісії), ресурсне забезпечення (наукова бібліотека Інституту); підрозділи, осередки, які залучені до реалізації заходів із забезпечення якості (Рада молодих учених, Кафедра ЮНЕСКО «Неперервна професійна освіта XXI століття», Українська асоціація освіти дорослих, Академія педагогічної майстерності); сприяють запобігання академічної недоброчесності (Комісія з питань академічної доброчесності). На цьому рівні здійснюється аналіз кадрового забезпечення та підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, аналіз стану освітньої діяльності та якості освіти в акредитації освітніх програм, науково-методичне супроводження академічної мобільності здобувачів вищої освіти,

педагогічних та науково-педагогічних працівників, формування рекомендацій з планування структурними підрозділами Інституту роботи з супроводження програм.

- П'ятий рівень – директор Інституту, Вчена рада, функції яких визначаються Законом України «Про вищу освіту» та Статутом. Це рівень прийняття стратегії і політик забезпечення якості, затвердження нормативних актів, програм дій і конкретних заходів, затвердження і закриття освітньо-наукових програм.

V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

5.1. Всі зміни та доповнення або нова редакція Положення розглядаються та приймаються на засіданні Вченої ради та затверджуються наказом директора Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України.

5.2. По затвердженні нової редакції Положення попереднє втрачає чинність.